

Biserica Creștină Baptistă 2

Timișoara, strada Zăvoi nr.12
tel-fax: 0256 436 362
email: office@biserica2.ro

Buletin Duminical, numărul 19, 31 Iulie 2011

Anturaje de dorit

“Sfinții, care sunt în țară, oamenii evlavioși sunt toată plăcerea mea.”

Psalmul 16: 3

Omul este o ființă sociabilă. Așa ne-a făcut Dumnezeu și îi suntem recunoscători. Avem frați și surori, avem colegi și prieteni, avem vecini și rudeni cu care ne întâlnim, vorbim, sărbătorim, suferim... asta este rânduiala lui Dumnezeu. Ne-am putea imagina pe noi înșine trăind fără un asemenea ambient? Nu, categoric nu. Însă, în toată această binecuvântată atmosferă, Dumnezeu ne-a făcut responsabili față de relațiile pe care le construim. Anturajele noastre, prietenii și asocierile pe care le dezvoltăm, trebuie să fie tratate cu mult discernământ spiritual.

Scriptura ne prezintă cercul de oameni în mijlocul cărora să ne găsim plăcerea. Să știți că această dorință a fost pusă în inima lui David de către Dumnezeu. Anturajele de felul acesta le încurajează Dumnezeu și trebuie să ni le dorim și noi: oameni sfinți și oameni evlavioși.

Oamenii sfinți sunt oamenii care au fost curățiți de păcat și s-au pus deoparte pentru Dumnezeu. Ei nu mai trăiesc cum trăiesc păgânii, ci prin schimbarea minții și a inimii se fac vrednici înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor. Ei se tem de Domnul, se abat de la rău, sunt în slujba Stăpânului, altfel spus, trăirea lor îl onorează pe Dumnezeu. Gândiți-vă ce frumos vorbește un sfânt, cât de corect gândește un sfânt, ce atitudini, fapte, scopuri și motivații are un sfânt. Ai putea să nu-ți gasești plăcere în astfel de oameni? Cât de mult contează un singur sfânt pentru anturajul nostru, dar doi, trei, patru... toți prietenii noștri să fie sfinți. Nu cumva prea ușor am renunțat la acest angajament? Într-un anumit fel, acest ideal ni l-am asumat atunci când am trecut de partea Domnului! Fraților, să fim sfinți ca să ne dorească alți sfinți și toți împreună să dăm naștere la anturaje de dorit și pentru alții.

Oamenii evlavioși sunt o altă categorie de dorit pentru anturajele noastre. Aceștia îl iubesc pe Dumnezeu, sunt smeriți și reverențioși atunci când se închină înaintea Lui. Pentru ei, trăirea cu Dumnezeu este luată în serios și nimeni nu-i poate influența în hotărârea lor. Apostolul Pavel spune că “evlavia este folositoare în orice privință”. Este necesar să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie. Psalmistul strigă către Domnul și rugăciunea lui a rămas peste veacuri: “Vino în ajutor, Doamne, căci se duc oamenii evlavioși”. E tot mai mică această categorie specială de oameni și dacă sunt tot mai puțini, oare nu este drept să câștigăm din trăirea lor? Să mă rog ca un om evlavios, să vin la Biserica asemenea unui om evlavios, să iert, să iubesc, să cred, să mulțumesc, să urască ce urăște un om evlavios, să mă împrietenesc cu un om evlavios?

Cei care ne înconjoară și sunt apropiați de noi au o forță asupra noastră. Știți ce scria Pavel: “Nu vă înșelați: Tovărășiile rele strică obiceiurile bune.” Cu oameni sfinți și evlavioși toate lucrurile bune înaintea Domnului pot fi duse mai departe. Nu putem să ne dorim altceva decât ceea ce am început să ducem la bun sfârșit.

Fraților, haideți să ne înconjurăm de oameni de la care putem învăța viața sfântă și evlavioasă!

pastor Ioan Cocîrțeu

„Nu vrem să nu știți, fraților, despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți care nu au nădejde”(1 Tesaloniceni 4:13).

Biserica tesaloniciană își îngropase partea sa de persoane îndrăgite. Și apostolul a dorit ca membrii care rămăseseră să aibă pace în privința celor care au luat-o înainte. Mulți dintre voi au îngropat de asemenea persoane dragi. Și tot așa cum le vorbiseră Dumnezeu lor, El îți vorbește și ție.

Dacă celebrezi aniversarea căsătoriei singur anul acesta, îți vorbește și ție.

Dacă copilul tău a ajuns în Ceruri înainte să ajungă la grădiniță, îți vorbește și ție.

Dacă ai pierdut o persoană dragă într-un mod violent, dacă ai învățat mai mult decât ai vrut să știi despre boală, dacă visurile tale au fost îngropate în timp ce coborau sicriul, Dumnezeu îți vorbește.

El vorbește tuturor celor care au stat sau vor sta pe pământul proaspăt al unui mormânt deschis. Și nouă, El ne oferă acest cuvânt plin de încredere: „Nu vrem să nu știți, fraților, despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți care nu au nădejde. Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu îi va aduce împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El”(1 Tes. 4:13,14).

Dumnezeu transformă durerea noastră fără speranță într-o durere plină de speranță. Cum? Prin faptul că ne spune că vom vedea iarăși pe cei dragi.

Oare nu asta vrem să credem? Tânjim să știm că cei dragi nouă sunt în siguranță în moarte. Tânjim pentru asigurarea că sufletul imediat se duce să fie cu Dumnezeu. Însă îndrăznim să credem acest lucru? Potrivit Bibliei putem s-o facem.

Scriptura este surprinzător de tăcută în privința acestui moment din viețile noastre. Când vorbește despre perioada dintre moartea trupului și învierea trupului, Biblia nu strigă; doar șoptește. Însă la confluența acestor șoaapte, o voce fermă este auzită. Această voce plină de autoritate ne asigură că la moarte, creștinul intră imediat în prezența lui Dumnezeu și se bucură în mod conștient de părtășia cu Tatăl și cu cei care au mers înainte.

De unde am asemenea idei? Ascultă câteva din aceste șoaapte:

Căci pentru mine a trăi este Hristos, iar a muri este un câștig. Însă, dacă trebuie să mai trăiesc în trup, aceasta înseamnă o lucrare roditoare. Nu știu ce să aleg, sunt strâns din două părți: doresc mult să părăsesc această viață și să fiu împreună cu Hristos, pentru că este mult mai bine. (Filip. 1:21-23)

Nu ne place să ne luăm la revedere de la cei pe care îi iubim. Însă dacă ceea ce spune Biblia despre Cer ar fi adevărat, și am crede acest lucru, atunci rugăciunea de bază, răspunsul la rugăciunea de bază, este Cerul.

Este normal ca noi să plângem, însă nu este nevoie ca noi să disperăm. Ai au avut parte de durere aici. Ei nu au parte de durere acolo. Ei s-au chinuit aici. Ei nu au parte de chinuri acolo. Tu și cu mine ne-am întreba de ce Dumnezeu i-a luat acasă. Însă ei nu o fac. Ei înțeleg. Ei sunt, chiar în acest moment, în pace în prezența lui Dumnezeu!

“De asemenea, și firea așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu. Căci firea a fost supusă deșertăciunii nu de voie, ci din pricina celui ce a supus-o cu nădejdea însă, că și ea va fi izbăvită din robia stricăciunii, ca să aibă parte de slobozenia slavei copiilor lui Dumnezeu. Dar știm că până în ziua de azi, toată firea suspină și suferă durerile nașterii. Și nu numai ea, dar și noi, care avem cele dintâi roade ale Duhului, suspinăm în noi, și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru. Căci în nădejdea aceasta am fost mântuiți. Dar o nădejde care se vede, nu mai este nădejde: pentru că ce se vede, se mai poate nădăjdui? Pe când, dacă nădăjduim ce nu vedem, așteptăm cu răbdare.”

Romani 8:19-25

Speranța-i privirea credinței
Spre-o lume ce-acum nu o vezi.
Deasupra hotarelor științei,
Substanța a ceea ce crezi.

Speranța e aceea-ncredințare
Că ceea ce nu ai acum
Aștepti neclintit, cu răbdare:
Răspunsul deja e pe drum.

Speranța e vis de fecioară
Spre nunta de mâine privind,
Ce nopțile lungi nu-l omoară,
Nici apele mari nu îl sting.

Dorința ce chinuie firea,
Gemând sub adamic blestem,
Un dor ce-a-nsoțit omenirea,
Ieșind din pierdutul Eden.

E dorul ce poartă cocorii,
Zburând către caldele țări,
Să-nfrunte furtuna și norii.
E forța ciudatei căutări.

Când moartea își cere scadența,
Și-ți toarnă în suflet fiori,
Speranța îți dă transcendența
Și aripi îți dă, ca să zbori.

▫ **Duminică** 31 Iulie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

17-18 Orar Bibliotecă
18-20 Serviciu divin

▫ **Joi** 4 August

18-19 Rugăciune cu frații

▫ **Vineri** 5 August

18-19 Rugăciune cu surorile
19-21 Serviciu divin

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Jeni Cuciula
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Francisca Gutu
Nelu Neiconi

✚ **SĂ NE RUGĂM PENTRU:**

-trezirea spirituală a bisericilor tradiționale din Azerbaijan
-creștinii neînregistrați din Azerbaijan
-cei ce tipăresc, transportă și răspândesc literatură creștină

✚ **CREȘTINI PERSECUTAȚI**

Azerbaijanul este o țară care s-a format prin destrămarea fostei Uniuni a Republicilor Sovietice Socialiste în 1991. După declararea independenței, țara s-a confruntat însă cu multe lovituri de stat și cu un război cu Armenia. Datorită acestui fapt, majoritatea cetățenilor trăiesc într-o mare sărăcie.

În data de 25 martie 2009 autoritățile locale împreună cu poliția au făcut o razie într-o casă din localitatea Agdash, unde 12 copii erau adunați pentru a asculta povestiri biblice. În timpul anchetei care a urmat, copiii au fost chestionați și numele le-au fost înregistrate, înainte ca să fie anunțați părinții acestora. În timpul acelei razii, poliția a confiscat 508 cărți și 40 de filme creștine. În același an, în capitala Baku, trei credincioși au fost amendați fiind acuzați că au răspândit în mod ilegal literatură creștină.

✚ **ANUNȚURI**

-În această duminică fr. Pastor Cocîrțeu va predica Evanghelia la un serviciu divin de botez în Biserica Baptistă din Susca.

-Duminica viitoare, în cadrul serviciului divin de dimineață, vom sărbători Cina Domnului.

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dumneavoastră spirituale:

Pastor Ioan Cocîrțeu: 0744 779 250

Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:

Ionela Liuba, Simona Cocîrțeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu

Pentru sugestii sau propuneri vă rugăm să ne scrieți la adresa de e-mail:

buletinduminical@bisericaz.ro